

N:o 125.

Af Herr H. Hægermarck: Angående ändringar i 9 och 27 §§ af gällande bevillningsstadga.

Oaktadt Bevillnings-Utskottet vid sistförflutna riksdag uti dess Betänkande N:o 3, angående allmänna bevillningen — i anledning af väckta motioner om förändrade bestämmelser i afseende på beskattning af den rörelse, som bolag utöfvar å en eller flera orter — under anförande att hvarje kommun, inom hvilken bolag drifver någon mera betydande rörelse, har full rätt, att söka göra gällande sina anspråk på kommunalafgifter för den del af bolagets behållna vinst, som inom densamma erhållits, samt att de yrkade förändringarne sålunda kunde anses vara af behovet föga påkallade — till Riksdagen hemställt, att de i ämnet väckta motionerna icke måtte till någon åtgärd föranleda; och denna hemställan af Riksdagens Första Kammare bifölls, — vågar jag dock, med afseende så väl å Andra Kammarens öfverläggning och beslut i denna fråga som å den tvingande nödvändigheten att härutinnan erhålla bestämdare föreskrifter än hitintills, förnya min vid förra riksdagen gjorda framställning.

Härvid tillåter jag mig erinra, att exempel ingalunda saknas på kommuner, som i lagenlig ordning sökt göra gällande deras, jemlikt åsigten hos förra Riksdagens Bevillnings-Utskott, jemväl såsom rättmätiga ansedda anspråk på kommunala afgifter för inkomsten af den rörelse, som inom kommunen af bolag utöfvades, utan att dock dessa anspråk, med anledning af bevillningsstadgans nuvarande ordalydelse, lyckats vinna vederbörande auktoriteters slutliga bifall; och af samma skäl som man vidtagit förändring i afseende på bankbolags beskattning för deras rörelse å olika orter, torde väl en sådan förändrad bestämmelse rättvisligen böra åvägbringas i fråga om öfriga bolag, hvilka inom olika orter drifva rörelse.

Att, såsom Bevillnings-Utskottet, uti dess ofvanomförmälda Betänkande, yttrat, detta skulle inverka mera störande på den lätthet i tillämpningen och den säkerhet för ett riktigt utgörande af bevillningen för ett bolags inkomst, som förordningens nuvarande stadganden för läna, är sannerligen icke lätt att inse, då man vet, att, i de aldra flesta fall, tillfälle gifves att inhemta kännedom om den del af bolagens beskattningsbara inkomst, som måste anses uppkomma på hvarje särskildt ställe.

Visserligen anmärktes, då frågan förliden riksdag förevar till behandling i Andra Kammaren, att det icke skulle vara lätt att verkställa fördelning af ett jernvägsbolags inkomst utaf rörelsen vid de särskilda stationerna; men då man känner, att, likasom vid Statens, äfven vid de enskilda jernvägarne årliga tablåer upprättas öfver hvad inkomst hvarje station lemnat, så synes mig denna anmärkning icke förtjena särdeles afseende; och den vid samma tillfälle anvisade utvägen, att, för vinnande af rättelse i förevarande fråga, med afseende på de särskilda kommunernas rätt att af bolagen erhålla bidrag till sina utgifter, hvilka årligen tillväxa, söka åstadkomma någon förändring i kommunalförfattningen, torde icke heller, för ändamålets uppnående, vara den bästa, enär någon klagan icke försports öfver kommunalförfattningarnes föreskrifter, att de icke personela kommunalutskylderna böra uttaxeras på grund af hvars och ens bevillning. Mig förefaller åtminstone *den* utvägen lättare, att, likasom i fråga om bankbolag för en längre tid sedan skett, uti bevillningsstadgan införas enahanda bestämmelser för beskattningen af andra bolag; och får jag af sådan anledning vördsamt föreslå:

att Riksdagen behagade besluta förändring af §§ 9 och 27 uti bevillningsstadgan till ungefär följande eller någon annan för ändamålets vinnande, mera lämplig lydelse:

§ 9.

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete *påföres*: bank-, jernvägs-, kanal- eller andra industriela bolag, der bolagens rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, eller vid sådana stationer, lägenheter, verk och inrättningar, för hvilka bolagen, på grund af §§ 4 och 5 erlagga fastighetsbevillning.

Handlande samt annan yrkes- eller näringsidkare, der handeln, yrket eller näringen idkas; dock skola handlande i de städer	—	—	—	—	—	—	—	—	—
egare af fartyg	—	—	—	—	—	—	—	—	—
utrikes boende	—	—	—	—	—	—	—	—	—
hvar och en annan	—	—	—	—	—	—	—	—	—

§ 27.

Direktionen eller styrelsen för hvar och ett bolag — — — — — uppkomna vinst; och bör sådant utdrag beträffande bank-, kanal-, jernvägs- eller dylika bolag utvisa huru stor del af denna vinst belöper sig på hvarje särskildt kontor, station, lägenhet, verkstad eller inrättning. Till grund för denna fördelning lägges, i afseende på jernvägs- och kanalbolag, trafikinkomsten vid de olika stationerna, sålunda, att den inkomst, som uppkommer af trafiken emellan tvenne stationer delas till hälften på hvardera stationen och derefter utföres i hundradedelar af hela årsinkomsten, så vida icke dessa bolag vid räkenskapsföringen följa annan beräkningsgrund.

Om motionens remitterande till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

H. Hægermarck.

Häruti förena vi oss.

A. Andersson i Intagan.

A. Bäckström.